

tales til. Naar man gennemlæser Forslaget, ser man, at om Importregulering er der ikke Tale, saa vi behøvede ikke Forsikringer derom. Men det var øjensynligt af Vigtighed for den højtærede Handelsminister at udtale overfor det høje Ting, at den nuværende Regering ikke vil være med til saadanne Foranstaltninger, hvad der for saa vidt undrer mig lidt, som den høje Regering tidligere har været med til Foranstaltninger, der i høj Grad minder om eller rettere ganske var i Overensstemmelse med Importregulering.

Den højtærede Handelsminister karakteriserede Lovforslaget som gaaende ud paa to Ting: at hindre Spekulation og at hindre Kapitalflugt. Han syntes at mene, at man kunde være sikker paa, at det vilde Loven ogsaa kunne udrette. Dette er vist overmaade tvivlsomt. Spekulation, det vil sige Spil i den Betydning, som det tages i alt Fald af den højtærede Handelsminister, vil man saa lidt kunne forbyde, som man overhovedet kan forbyde Hasardspil her i Verden. Jeg ser nok, at Politiet hvert Øjeblik kan slaa ned paa en eller anden elendig Spillebule, som findes her i København, men det visse er, at der naturligvis drives Hasardspil i alle Samfundsklasser, ikke mindst i de højeste, ganske uanset, hvad Politiet ifølge Lovgivning og Forordninger kan forbyde, og jeg tror derfor heller ikke paa, at Spekulationen vil kunne forhindres ved en Foranstaltning som den, her foreslaas. Men det er paa den anden Side klart, at der lægges nok hist og her en Stopper i Vejen for den, og hvis blot dette kan ske, hvis blot der opnaas *noget* derved, er det klart, at man ikke vil modsætte sig en saadan Foranstaltning; det er ogsaa det, der har gjort, at det høje Folketing enstemmigt er gaaet med til den. Hvad derimod Kapitalflugten angaar — hvis den virkelig finder Sted i nogen større Udstrækning, hvad jeg har mine Tvivl om —, er jeg overbevist om, at den kan slet ikke for Alvor standses ved en Foranstaltning som denne. Dertil kræves der meget mere end det, der her søges gennemført.

Det, Lovforslaget gaar ud paa, er jo ganske kort at indrette en Art Oplysningsbureau for Valutahandelen; dertil føjes visse, ikke meget let gennemførlige Politiregler. Muligt er det jo, at det kan gøre

nogen Nytte — længere tør jeg i alt Fald ikke gaa i mine Tanker. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Bramsnæs) sagde, at hans Parti ikke vilde være med til at modvirke nogen Foranstaltning, der kunde tænkes at ophjelpe den sunkne Krone. Hvis der altsaa er en Mulighed for, at der gennem dette Lovforslag kan sættes en Skranke for visse foretagsomme Personer og Foretagender, og disse virkelig driver skadelig Forretning, vilde man jo i Virkeligheden gøre dem en Tjeneste ved at forhindre Lovforslagets Gennemførelse. Ingen vil dette. Alle mener akkurat det samme om Spekulanter, om Kapitalister, der i Øjeblikket søger at anbringe deres Kapital i Udlandet. Alle vil for at undgaa disse landsskadelige Følger gaa med til en Foranstaltning, som loves at være til nogen Hjælp.

Alligevel syntes jeg, at den højtærede Handelsminister udtrykte sig med ikke ringe Beskedenhed om dette Forslag, skønt han jo i Virkeligheden ikke har saa megen Grund til at være beskeden, siden han er den eneste, som faar noget gennemført af den Valutaplan, der allerede er blevet omtalt af ærede foregaaende Talere. Om denne skal jeg ikke sige noget. Vi faar den ikke at se her i Tinget, og vi har heller ikke den højtærede Stats- og Finansminister til Stede, saa at vi kan diskutere den med ham. Jeg kan ikke nægte, at det er jo ikke at faa Herremanden her, naar vi faar den højtærede Handelsminister i Stedet; det er en anden Person i Fabelen, man kommer til at tænke paa, men — hvis dig nogen Karper byder, som det hedder, og du faar kun tørre Jyder, ja, saa tager man ogsaa til Takke i den Form, at man altsaa vil drøfte dette Lovforslag med den højtærede Handelsminister. Men at gaa videre til almindelige Betragtninger om den økonomiske Situation synes jeg vilde være at spille det høje Tings Tid, og Dagen er jo langt fremskreden, og saa vidt jeg forstaar, er Opbrudet allerede bestemt til i Morgen. Dette gør, at enhver almindelig Betragtning maa gemmes til en anden Lejlighed, maaske til efter Valget, og da vil det jo finde Sted paa en anden Maade end nu.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at der var Mulighed for at udvide Lovforslaget i Retning af Import-